

§ 2.

De med Hensyn til Bygningers Opførelse indenfor den ældre, herved ophævede Demarcationslinie, saavel som indtil 1000 Alen udenfor Samme hidtil gjældende, ved Placat af 13de October 1824 indskræpede og nærmere bestemte Indskrænkninger og Paabud ere aldeles hævede for det Terrain, der ligger udenfor den i § 1 fastsatte nye Demarcationslinie.

§ 3.

De Reverser om Nedbrydelse af Bygninger udenfor den i § 1 fastsatte nye Demarcationslinie, der maatte være udstedte i Anledning af Placaten af 13de Octbr. 1824 § 3, ere ugyldige og kunne udslettes af Pantebøgerne.

§ 4.

De hidtil bestaaende Forbud imod Udlaan af Overformynderiets Midler i Bygninger indenfor og indtil 1000 Alen udenfor den ældre Demarcationslinie staae herefter kun ved Magt for de Bygningers Bedkommende, der ligge indenfor den i § 1 fastsatte nye Demarcationslinie.

§ 5.

Paa Terrainet imellem Fæstningsværkerne og den nye Demarcationslinie skal det fremdeles være tilladt at opføre Bygninger i Overeensstemmelse med de i Placaten af 13de Octbr. 1824 fastsatte Forfrister.

Andræ.

Wilkens.

LXVII.

Udkast til Lov

om

at den ved allerhøieste Resolutioner af 10de Mai 1815, 25de Marts 1818 og 9de Juni 1833 paabudne 50 pCt. Forhøielse af den kjøbenhavnske Accise af Skibe og Varer skal oppebæres i Aarene 1852 og 1853.

(Førelagt Landstinget den 2den Decbr.)

Den ved allerhøieste Resolutioner af 10de Mai 1815, 25de Marts 1818 og 9de Juni 1833 paabudne 50 Procents Forhøielse af Accisen af Skibe og Varer i Kjøbenhavn skal oppebæres i Aarene 1852 og 1853, og det i denne Tid oppebaarne Beløb tilflyde Stadens Havnekasse.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Efterat det ved Loven af 29de Decbr. 1850 var blevet bestemt, at den ved allerhøieste Resolutioner af 10de Mai 1815, 25de Marts 1818 og 9de Juni 1833 paabudne 50 Procents Forhøielse af Accisen af Skibe og Varer i Kjøbenhavn skal oppebæres i Aaret 1851, og det i denne Tid oppebaarne Beløb tilflyde Stadens Havnekasse, har Finantsministeriet, der, saaledes som i sin Tid meddeelt Rigsdagen i Motiverne til Udkastet til ovennævnte Lov, havde forbeholdt sig en nærmere Yttring angaaende Acciseafgiftens Afløsning med en anden hensigtsmæssigere Afgiftsnorm, bemærket, at de mange indgribende Forandringer, som den sidste Tid, tildeels af politiske Grunde, har gjort nødvendige i Henseende til de indirecte Forbrugsafgifter, gjøre det ønskeligt saameget som muligt at undgaae yderligere Forandringer af det Slags, som altid ville have en ikke aldeles ubetænkelig Indflydelse paa Handels- og Skibsforholdene, der for Tiden mere trænge til Ro og Fasthed, end til Afgiftsreguleringer, selv om disse maatte være til det Bedre, hvilket naturligvis